

5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia ogłoszenia o konkursie, art. 5 akapit pierwszy załącznika III do regulaminu pracowniczego, a w konsekwencji oczywistego błędu w ocenie, ponieważ w konkursie AD 7 oceniane było również zdolności przywódcze (leadership) kandydatów, podczas gdy kryterium to zarezerwowane było wyłącznie dla [konkursu] AD 9.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia zasad, o których mowa w wyroku Di Prospero/Komisja oraz naruszenia art. 27 regulaminu pracowniczego i zasady równości, ponieważ ogłoszenie o konkursie nie zezwalało na uczestnictwo w dwóch konkursach dla AD 7 i AD 9, a jednocześnie na listę rezerwową dla AD 7 przeniesiono automatycznie niektórych kandydatów, którzy zgłosili się do konkursu dla AD 9.
7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia zasady równego traktowania kandydatów i braku obiektywizmu w ocenach ze względu na niespójność komisji konkursowej z powodu częstych zmian jej składu i braku osoby śledzącej pracę („shadowing”) jej przewodniczącego.

Skarga wniesiona w dniu 8 marca 2023 r. – VA/Komisja

(Sprawa T-123/23)

(2023/C 134/32)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: VA (przedstawiciel: N. de Montigny, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenia nieważności decyzji PMO z dnia 11 maja 2022 r., uchylającej prawo skarżącego do otrzymywania, od dnia 1 lipca 2021 r., dodatku na dziecko pozostające na utrzymaniu i dodatku edukacyjnego oraz uchylającej także ulgi podatkowe związane z dodatkiem na dziecko pozostające na utrzymaniu;
- stwierdzenie nieważności decyzji PMO.1 z dnia 13 czerwca 2022 r., stwierdzającej, na podstawie art. 85 regulaminu pracowniczego, zwrot kwoty 3 500 EUR;
- zasądzenie od strony pozwanej zapłaty na rzecz skarżącego świadczenia w kwocie 2 441,84 EUR;
- obciążenie strony pozwanej kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi na decyzję z dnia 11 maja 2022 r., strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia pojęć dziecka pozostającego na utrzymaniu i uczęszczania do placówki edukacyjnej, uprawniających skarżącego do otrzymywania dodatków edukacyjnego i na dziecko pozostające na utrzymaniu do końca roku szkolnego.
2. Zarzut drugi dotyczący nierówności traktowania przez Urząd Administracji i Wypłacania Należności Indywidualnych (PMO), dzieci które pomyślnie ukończyły pierwszą sesji egzaminacyjną na studiach a tymi, które pomyślnie ukończyły drugą sesję egzaminacyjną.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady pewności prawa i naruszenia zasady dobrej administracji.

Na poparcie skargi na decyzję z dnia 13 czerwca 2022 r., strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, podniesiony tytułem głównym, dotyczący okoliczności, że skarżący był uprawniony do pobierania dodatku na dziecko pozostające na utrzymaniu i dodatku edukacyjnego na swoją córkę w okresie od 1 lipca do 30 września 2021 r.
 2. Zarzut drugi, podniesiony tytułem ewentualnym, dotyczący okoliczności, że wypłata kwoty 3 500 EUR była zasadna i nie była bezprawna. Nawet zakładając, że wypłata ta była bezprawna, skarżący uważa, że należy uznać, iż nie miał on świadomości niezgodności z prawem tej wypłaty oraz, że w każdym razie niezgodność z prawem nie była bynajmniej oczywista ponieważ mógł on zasadnie sądzić, że wypłata ta była zgodna z prawem.
-